

ÅHAGA
2017
19 september
kl. 19.00

PROGRAM

A. Dvorak	Stråkserenad, E-dur, sats nr 1
R. Wagner	Isoldes kärleksdöd ur Tristan och Isolde
J. Rodrigo	Concierto de Aranjuez, sats nr 2
H. C. Lumbye	Konsertpolka för två violiner och orkester
F. Chopin	Rondo à la Krakowiak, F-dur
P. Tjajkovskij	Pianokonsert nr 1, b-moll, sats nr 3
PAUS	

Efter pausen utdelas 2017 års stipendier från Ingrid o Vivan Weylerths fond II

A. Dvorak	Symfoni nr 8, ” Den engelska”, G-dur

1

2

3

4

5

6

SOLISTER

- 1. Ann-Christine Larsson, Sopran**
- 2. Magnus Gutke, Gitarr**
- 3. Tapani Stenros, Violin**
- 4. Rolf Mårtensson, Violin**
- 5. Stefan Lindgren, Piano**
- 6. Lars Hägglund, Piano**

Joachim Gustafsson

DIRIGENT

Joachim Gustafsson kan verkligen sägas vara *vår* dirigent. Född för nästan precis 50 år sedan tillbringade han sina första 12 år i Borås. De senaste 25 åren har han regelbundet dirigerat ungefär hälften av Borås Symfoniorkestrens konserter. Det må ursäktas att Joachim däremellan på

Joachim Gustafsson

annan ort ökade på den musikutbildning som inleddes på Borås Kommunala Musikskola. Vidare utbildning på Musikhögskolan i Göteborg resulterade i en debut som violinist redan vid 19 års ålder. Sedan följde anställningar som förste konsertmästare först på Norrlandsoperan sedan på Göteborgsoperan. Dock var det dirigering som låg Joachim närmast om hjärtat. Han hade redan under tiden som violinist fortsatt sin utbildning till dirigent i Wien. Då denna var klar dirigerade han 1992 för första gången vår orkester och 1994-2004 var han vår konstnärlige ledare. Från 2004 gick Joachim över till att dirigera på heltid och 2008 återkom han som konstnärlig

forts.

PROGRAMBLADET SPONSRAS AV:

Hydria
group

ledare. Så även om vi får dela honom med Linköpings Symfoniorkester och Bogotas Filharmoniska orkester, där han har återkommande uppdrag, samt med alla de orkestrar i Sverige och utomlands, där han gästspelar, så kan vi ändå kalla honom *vår* dirigent.

Nils-Gunnar Blanc

Kvällens konsertrepertoar är huvudsakligen hämtad från den senare delen av 1800-talet; den period som benämns den romantiska, och där det ges utrymme åt mer intensiva musikaliska känslouttryck än vad som var vanligt i den tidigare wienklassiska musiken.

Med **Antonin Dvoraks** *Stråkserenad* från 1875 hör vi inledningsvis fem minuter senromantisk musik som fick näring från den böhmiska folkmusiken och bär med sig elegant vingesus från de stora skogarnas land.

Därefter möter vi 1800-talets tonsättargigant, en **Richard Wagner** som är på sitt känsligaste humör.

I operan *Tristan och Isolde* finner man en Isolde som gått från brännande hat till extatisk kärlek. När hon till sist skall förena sig i döden med Tristan gör hon det med en förunderlig lyskraft i sin sista mycket gripande aria: Isoldes kärleksdöd "Mild und leise wie er lächelt" Mild och tyst som han ler - lyder texten.

Härpå följer ett undantag från 1800-talsregeln. **Joaquin Rodrigo** skrev sin *Concierto de Aranjuez* 1939. Den kända adagiosatsen blir som en soluppgång i det vackraste spanska landskap när den klassiska gitarren får sjunga sin saga.

Strax därpå skall vi piggas upp till en ekvilibristisk *polka* som **Hans Christian Lumbye** skrev 1863. Här dansar de två violinerna gladeligen med varandra och med orkestern i sprudlande takt och med ett omisskännligt gott och elegant danskt kynne.

Äldst i kväll är **Frédéric Chopins** *Rondo á la Krakowiak* från 1828. Detta pianostycke till orkesterakompanjering tillägnades dottern till en kulturpersonlighet i Polen. Kanske ett sätt för den unge Chopin att få uppmärksamhet. Stycket hör emellertid till de mindre kända, men har sitt intresse i de växlande taktarterna. Man kan också höra att Chopin här flörtar med Paganinis Caprice nr 24.

Under 1800-talets 70- och 80-tal bearbetade **Pjotr Tjajkovskij** sin *första pianokonsert*. Den blev en stor framgång tack vare den personligt eleganta och melodiösa stil som Tjajkovskij odlade, och världens främsta pianister har den ännu på sin repertoar. Här bjuds på den *tredje satsen* som enligt kompositören skall spelas snabbt och eldigt med ett ryskt temperament.

Till sist återknyter vi till **Antonin Dvorak** och nu hans *åttonde symfoni "Den engelska"*, som 1889 blev hans tack till de styrande för en akademisk utmärkelse han fick i Prag. Hans sjunde symfoni är romantiskt stormig, men nu frångår han det konceptet och skriver i stället en glad och lyrisk symfoni inspirerad av den böhmiska folkvisan, som han hade stark dragning till.

De traditionella fyra satserna får en originell utformning genom de många temata som utvecklas till improvisationer.

Man har därför diskuterat om inte denna symfoni skulle kunna kallas en symfonisk dikt. Att symfonin kallas "den engelska" hänger samman med att Dvorak fick ett hedersdoktorat i Cambridge 1890, varpå den ofta spelades i England. Den blev också först förlagd av en engelsk publicist då den tyske musikförläggaren Fritz Simrock hellre, av ekonomiska skäl, ville ta sig an kortare musikstycken och ge dem tyska namn, vilket den stolte böhmiske tonsättaren motsatte sig.

Första satsen öppnar med ett lyriskt tema som banar väg för fågeldrill och vidare in i symfonins G-durtonart.

Andra satsens adagio rullar friskt på med en inledande vacker duett för klarinetter. Liksom i Beethovens sjätte symfoni presenteras ett lugnt sommarlandskap där den pastorala idyllen förbyts till ett dundrande oväder.

Det mesta av den *tredje satsen* blir till en melankolisk vals, som mot slutet byts till 2/4-dels takt. Här kommer också den vackra triodelen med sitt intermezzo som har vissa likheter med Brahms två första symfonier.

Fjärde satsens inledande trumpetfanfar låter som en uppmaning till dans och blir till en underbart vacker melodi som presenteras i cellostämman. Här byggs spänningar som får sin vilda upplösning men därefter återgår stämningen tillfälligt till långsammare takter och avslutningsvis sätter blåsare och slagverk punkt för en symfoni som fått klä de gladaste tjeckiska känslor i toner.

Helen Flensburg

KOMMANDE KONSERT
Tisdag 14 nov, kl. 19.00

NÄKTERGALARNA

SOLISTER

OPERATRION DIVINE

DIRIGENT

JOACHIM GUSTAFSSON